

1. KŁOĆ (2) *sb f*

Tekst nie oznacza ó.

sg G kłoci (1). ◇ A kłóć (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Sztywny, ciasno związany snop słomy, używany do pokrywania dachów; culmorum aequalium fascis
Cn (2) : Po obiedzie łie do gumienká przechodzić dopátrzyć łie iefli dobrze wymłacáią/ iefli kłóć
wytrząłáią/ iefli łomę dobrze wkłádáią *RejZwierc 111; Iefteś álchimiłtá práwy/ Skłóci mierzwá twoy*
bránt práwy. RejZwierc 231v.

Synonim: gardlina.

MM